

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3739/86

af 28. november 1986

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for tørrede figner, henhørende under pos. ex 08.03 B i den fælles toldtarif, med oprindelse i Spanien (1987)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 30 og 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 30 og 75 i tiltrædelsesakten skal toldsatsen for tørrede figner, henhørende under pos. ex 08.03 B i den fælles toldtarif, med oprindelse i Spanien, ved indførsel i De Ti afvikles gradvis inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 200 tons; disse toldsætter nedsættes den 1. januar 1987 til 75 % af basistoldsatserne; som en fravigelse af artikel 30 i tiltrædelsesakten bestemmes det i Rådets forordning (EØF) nr. 443/86 af 24. februar 1986 om de basistoldsatser, der skal anvendes i De Ti til beregning af de successive toldnedsættelser, som er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse⁽¹⁾, at basistoldsatserne er de pr. 1. januar 1986 faktisk anvendte; for indførsler af disse varer bør der derfor for perioden 1. januar til 31. december 1987 åbnes et fællesskabstoldkontingent på 200 tons for tørrede figner, med oprindelse i Spanien, henhørende under pos. ex 08.03 B, med en toldsats som anført i tabellen i artikel 1;

i Rådets forordning (EØF) nr. 3792/85 af 20. december 1985 om fastlæggelse af den ordning, der skal anvendes i samhandelen med landbrugsprodukter mellem Spanien og Portugal⁽²⁾, fastsættes en særlig ordning ved indførslen i Portugal af de pågældende varer med oprindelse i Spanien; fællesskabstoldkontingentet gælder derfor kun i De Ti;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og fortsat adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt anvendelse uden afbrydelse af den sats, der er fastsat for nævnte kontingent, ved enhver indførsel af den pågældende vare i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af den fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for den pågældende vare skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der på den ene side beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Spanien i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer de tilsvarende indførsler for hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Spanien følgende procentdele:

Medlemsstat	1983	1984	1985
Benelux	—	—	—
Danmark	—	—	—
Tyskland	15	89	58,7
Grækenland	—	—	—
Frankrig	—	—	20,1
Irland	—	—	—
Italien	—	—	—
Det forenede Kongerige	85	11	21,2

under hensyn til disse faktorer og til de forudberegninger, der er forelagt af visse medlemsstater, samt til nødvendigheden af i det foreliggende tilfælde at sikre en rimelig fordeling mellem alle medlemsstaterne af den forpligtelse, der er indgået ved den pågældende aftale, kan den første procentvise fordeling af det samlede kontingent tilnærmelsesvis fastsættes således:

(¹) EFT nr. L 50 af 28. 2. 1986, s. 9.

(²) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 7.

Benelux	6,7
Danmark	6,7
Tyskland	46,7
Grækenland	0,7
Frankrig	20,0
Irland	3,3
Italien	3,3
Det forenede Kongerige	12,6;

for at tage hensyn til udviklingen hvad angår indførslerne af den pågældende vare i de forskellige medlemsstater, bør det samlede kontingent deles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne og den anden del udgør den reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres indledende kvote; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 75 % af kontingentmængden;

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på denne reserve, når hver af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændig opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og de supplerende kvoter skal være gyldige indtil slutningen af kontingentperioden; denne form for forvalt-

ning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en væsentlig del heraf til reserven for at undgå, at den del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storherzogdommet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af ét af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar til den 31. december 1987 suspenderes toldsatsen ved indførsel i De Ti for nedennævnte varer til det niveau og inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent som anført nedenfor:

Løbe-nummer	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentets størrelse (tons)	Kontingentets toldsats (%)
09.0301	ex 08.03 B	Tørrede figner med oprindelse i Spanien	200	2,2

Artikel 2

1. En første del på 150 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil 31. december 1987, udgør nævnte mængder:

	(tons)
Benelux	10
Danmark	10
Tyskland	70
Grækenland	1
Frankrig	30
Irland	5
Italien	5
Det forenede Kongerige	19.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 50 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats indledende kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvote på 15 % af den indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 opstillede betingelser trækning af en tredje kvote på 7,5 % af dens indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat under

samme betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne foranstalte trækning af kvoter, der er mindre end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke opbruges. De underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

De supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1987.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1987 til reserven tilbageføre den ikke udnyttede del af den oprindelige kvote, som den 15. september 1987 overstiger 20 % af grundmængden. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke udnyttes.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1987 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted indtil den 15. september 1987, og som afskrives på fællesskabskontingentet, samt om den eventuelle del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver af disse, så snart den har modtaget meddelelserne om reservens udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 5. oktober 1987 medlemsstaterne om reservemængden, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1986.

Den drager omsorg for, at det træk hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik derpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt uden afbrydelse at foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder importørerne af den pågældende vare sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne foranstalter afskrivning af indførsel af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 anførte betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at overholde denne forordning.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1987.

På Rådets vegne

A. RUMBOLD

Formand